

POSTANOWIENIE

Dnia 21 stycznia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk

w sprawie ze skargi M. T.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Szczecinie w sprawie o sygn.
I ACo 508/24 oraz Sądem Okręgowym w Szczecinie w sprawie o sygn. I C
2189/24,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 21 stycznia 2025 r.,

**stwierdza swoją niewłaściwość i przekazuje sprawę Sądowi
Apelacyjnemu w Szczecinie.**

UZASADNIENIE

Skarżąca M. T. złożyła skargę na naruszenie prawa do rozpoznania sprawy
bez nieuzasadnionej zwłoki, wnosząc o stwierdzenie przewlekłości postępowania
przed Sądem Okręgowym w Szczecinie w sprawie I C 2189/24 oraz przed Sądem
Apelacyjnym w Szczecinie w sprawie I ACo 508/24.

W uzasadnieniu skargi M. T. podniosła szereg szczegółowych okoliczności
odnoszących się do postępowania przed Sądem Okręgowym i Sądem Apelacyjnym,
które w jej ocenie doprowadziły do przewlekłości postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga nie mogła zostać rozpoznana przez Sąd Najwyższy, ponieważ właściwy do jej rozpoznania jest Sąd Apelacyjny w Szczecinie.

W art. 4 ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn.: Dz.U. z 2023 r. poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”) uregulowano kwestię właściwości rzeczowej Sądu Najwyższego i sądów powszechnych dotyczącej skargi.

Sąd Najwyższy stwierdza, że ustawa o skardze na przewlekłość została skonstruowana w oparciu o jednoznaczną atrybucję właściwości dokonanej według hierarchicznej struktury sądownictwa, a nie rodzajów postępowań. Stosownie do art. 4 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, Sąd Najwyższy jest właściwy do rozpoznania skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki „[j]eżeli skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem apelacyjnym lub Sądem Najwyższym”. Jeżeli zaś skarga dotyczy przewlekłości postępowania przed sądem okręgowym i sądem apelacyjnym - właściwy do jej rozpoznania w całości jest sąd apelacyjny (art. 4 ust. 1b ustawy o skardze na przewlekłość). Przepisy wyznaczające właściwość rzeczową Sądu Najwyższego do rozpatrywania skarg na przewlekłość postępowania, jako normy o charakterze kompetencyjnym, powinny być interpretowane ściśle i literalnie (postanowienie Sądu Najwyższego z 19 grudnia 2019 r., I NSP 175/19).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy postanowił o stwierdzeniu swej niewłaściwości i przekazaniu sprawy Sądowi Apelacyjnemu w Szczecinie na podstawie art. 200 § 2 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c., stosowanym odpowiednio na mocy art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 397 § 3 k.p.c., który stosuje się do niniejszego postępowania na podstawie art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość.

[SOP]

